

■ † Κυριακή πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Πότε δὲν θὰ πέσης;*

«Νὰ γίνης φύλακας ἄγγελος τῆς πίστεως σὲ ὅλα...»

Καὶ καθὼς Μωυσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως «ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλυται, ἀλλ' ἔχει Ζωὴν Αἰώνιον» (Ιωαν. γ' 14-15).

Ἡ πίστις στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, σταυρωμένον κατὰ σάρκα γιὰ χάρι μας, εἶναι «δύναμις Θεοῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι» (Ρωμ. α' 16).

Εἶναι μία ζωντανὴ πηγὴ ποὺ ζωογονεῖ τὶς ἠθικὲς προσδοκίες καὶ διαθέσεις καὶ ὑποδέχεται πλοῦσια τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ποὺ κατοικεῖ πάντα στὴν καρδιά, ὅπως καὶ τὶς μυστικὲς ἐμπνεύσεις ποὺ ἐκχέονται «άνωθεν» τὴν ὥρα τῆς ἀνάγκης.

Ἡ πίστις συνδυάζει τὶς πεποιοθήσεις τοῦ ἀνθρώπου ποὺ προσελκύουν τὴν ἀγαθὴ θέλησι τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν «ἐξ ὕψους δύναμη». Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ἐγγυῶνται τὴν κατοχὴ τῆς Αἰώνιας Ζωῆς. Τῆς Ζωῆς ποὺ εἶναι σταθερὴ καὶ ὁ Χριστιανὸς παραμένει ἀνυποχώρητος στὴν πίστι του, ἐπειδὴ μὲ τὴν προσκόλλησί του στὸν Κύριο, πνευματικὰ εἶναι ἓνα μαζί Του.

* * *

Γιὰ ποιὸν λόγο πέφτουν οἱ ἄνθρωποι;

Ἀπὸ ἔλλειψη πίστεως. **Ὅταν** οἱ χριστιανικὲς πεποιοθήσεις ἀδυνατίζουν, ἐξασθενοῦν καὶ οἱ ἠθικὲς δυνάμεις τους. **Στὸν** βαθμὸ τῆς ἐξασθενήσεως αὐτῆς, ἡ Χάρις συγκεντρώνεται ἔξω ἀπὸ τὴν καρδιά κι οἱ κακὲς προτροπὲς σπκῶνουν κεφάλι. **Κά-**

ποια τάσι πρὸς τὶς προτροπὲς αὐτὲς δημιουργεῖται τὴν κατάλληλη ὥρα καὶ τότε ἔχουμε τὴν πτώσι.

Νὰ γίνης φύλακας ἄγγελος τῆς πίστεως σὲ ὅλα καὶ τότε δὲ θὰ πέσης. **Μ** αὐτὴν τὴν ἔννοια λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ὅτι «*πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ*» (Α' Ἰωάν. γ' 9).

(*) Ὁσίου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Β', σελ. 97-98, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.